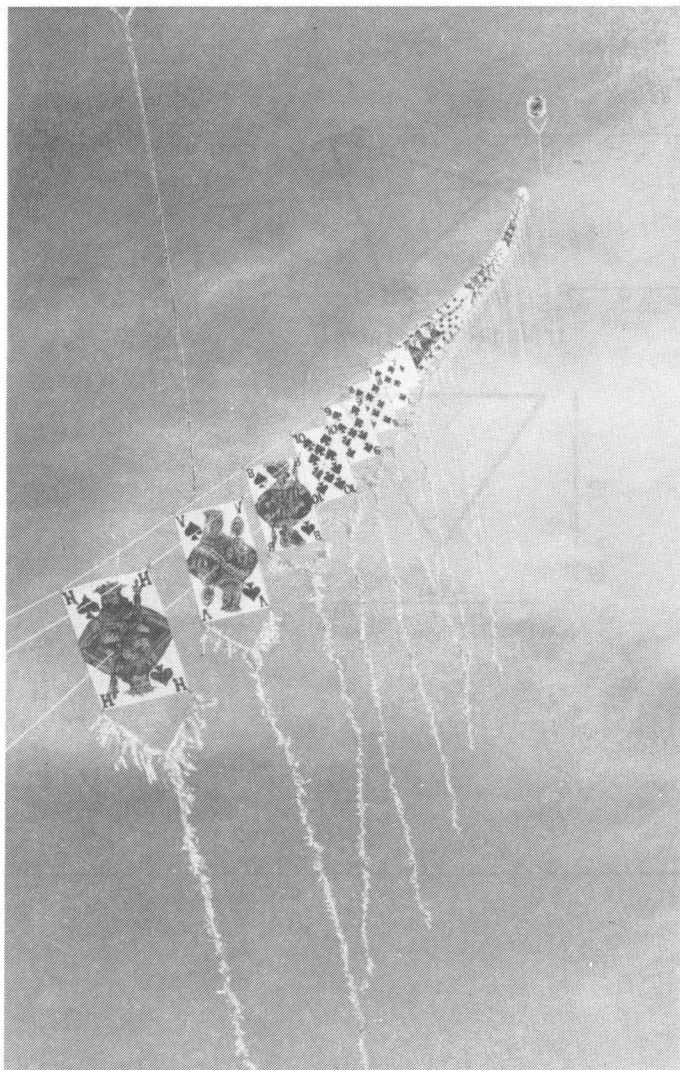

ik zet de joker in

Daar ik tijdelijk voor het vliegeren ben uitgeschakeld, heb ik de oproep van de redactie aan iedere vliegeraar voor het zenden van kopij ter harte genomen. Het is voor iedere vliegeraar een uitdaging om met iets nieuws te komen, hetzij qua vliegermodel of bij gebruikmaking van afbeeldingen. Hierbij denk ik aan de Edo van f 250.- van Albert Bolle, de dieren-figures-trein van Kees Holleman en meneer Beerends met zijn clown- en dobbelstenen-trein. Zelfs zie ik regelmatig een vliegende telefooncel en een heuse vliegende locomotief. Hoe komen ze er toch op? Zo liep ik zelf al een tijd rond met het idee om een vliegend kaartspel te maken. Ik heb het geluk gehad dat mijn vader mij zes verschillende vliegers heeft leren maken en één daarvan was de Russische Reus of Della Porta-vlieger of gewoon de rechthoek met staart.

Toen ik dit idee eens goed ging bekijken en uitwerken, stuitte ik toch wel op enkele problemen. Zo heb ik me nooit gerealiseerd, dat op een kaartspel van 32 stuks en de Joker zo'n 400 symbolen en cijfers voorkomen, afgezien nog van de heren, vrouwen, boeren en de Joker, die Pierre Tromp zo schitterend voor mij heeft weergegeven. Ik koos voor de maat 60 x 40 cm; dit in verband met de maat van de pijlschachten (spanners), die ik ter beschikking had. Deze schachten wegen per + 80 cm 4,9 gr en zijn zeer sterk. Bij het uitsnijden heb ik de vier zijden iets concaaf gemaakt. Dit voor het strak opspannen van de vlieger. De kaartvliegers heb ik omgezoomd met nylonband en op de hoeken een lus genaaid. In deze lus gaat het nokje, dat weer op de spanner gelijmd is. In het midden van de vlieger werd een versteviging genaaid met veter. De veter dient om de twee spanners vast te zetten en er komt een oogje in, dat dient ter versteviging van het toompunt. Voor de onderlinge afstand heb ik vijf meter genomen, maar dat kan volgens mij veel meer zijn.

Het koppelen had ik in eerste instantie met een voor- en achtertroom gemaakt. Dit was geen succes, daar de trekkracht zó groot werd dat zelfs mijn handjes hiervoor niet geschikt zijn. Op advies van John Verheij heb ik de kaartvliegers gewoon doorgekoppeld. Dus twee lijnen van vijf meter aan de bovenste lijnen lopen langs de buitenkant

van de spanner en ik naai deze met de hand vast, evenals de middenlijn.

De Joker heb ik op dezelfde manier gemaakt. Alleen heb ik hiervoor de maat 80 x 60 cm genomen. Deze vliegt zo'n 30 meter vóór de trein als pilot. Dit maakt het oplaten een stuk prettiger, daar de oplating van een dergelijke trein toch wel enige ervaring vereist en een handje extra kan ook geen kwaad.

Ik begin met de eerste acht vliegers met een dunne lijn, die bij elke acht vliegers dikker wordt.

Zo zijn de vliegers ook per acht gekoppeld.